

Adam Podolski

"Działalność duszpastersko-społeczna arcybiskupa Ignacego Tokarczuka", Andrzej Garbarz, Rzeszów 2006 : [recenzja]

Saeculum Christianum : pismo historyczno-społeczne 19/1, 298-299

2012

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zasługuje omówiona działalność CDR na rzecz rodaków ze Wschodu, w tym dzieci i młodzieży, studentów z Ukrainy i z innych części Europy Wschodniej. Ogromną popularnością wśród rodaków ze Wschodu cieszą się kolonie i tzw. rzeszowskie „Kaziuki”. Rozdział trzeci przedstawia Ośrodki CDR, ze szczególnym uwzględnieniem ośrodka CDR w Myczkowcach, oraz stacje opieki Caritas i inne placówki pomocowe, wraz z Domem Samotnej Matki.

Prezentowana publikacja zawiera w aneksie wszystkie adresy związane z działalnością CDR. W bibliografii Autor nie zapomniał uwzględnić pozycji naukowej ks. dra hab. Stanisława Nabywańca pt.: *Idź i ty czyn podobnie*, która została wydana z okazji 10-lecia CDR. Pozycja naukowa ks. dra hab. S. Nabywańca sprzed 10 lat, zapewne ułatwiła osobie Autora ukierunkowanie wydania w/w książki. Ks. Andrzej Garbarz świadomie zrezygnował z prezentowania pozostałych źródeł, w których można by doszukać się wielu innych elementów funkcjonowania CDR. Można domniemywać, że przedstawione źródła wiedzy na temat działalność CDR staną się inspiracją do napisania prac naukowych dla studentów.

Publikacja „Świadectwo mocy miłości” ukazuje nie jednorazową, ani nie jednodniową pomoc potrzebującym, jak to się dzieje w innych organizacjach czy stowarzyszeniach, ale systematyczną, codzienną pracę na rzecz pomocy wszystkim, którzy jej potrzebują i oczekują. Niesiona pomoc to systematyczna praca setek ludzi, darczyńców, fundatorów w ciągu 365 dni każdego roku. Pomocy tej środki społecznego przekazu nie zauważają lub nie chcą zauważać. Książka prezentuje działalność Caritas tylko jednej diecezji w Polsce, a jest ich prawie 50. Delikatnym mankamentem publikacji wydaje się brak umieszczenia całości bibliografii na końcu książki. Wartość publikacji stanowi szeroko udokumentowana działalność CDR, jak i zamieszczone fotografie.

Ks. Adam Podolski

Ks. Andrzej G a r b a r z, *Działalność duszpastersko-społeczna arcybiskupa Ignacego Tokarczuka*. Rzeszów 2006, ss. 460.

Autor prezentowanej książki, ks. dr hab. Andrzej Garbarz jest osobą znaną w środowisku uniwersyteckim, jak i również w środowisku medycznym Rzeszowa, gdzie pełni posługę duszpasterza. Urodził się w Jaśle w 1953 r., gdzie pobierał naukę z zakresu szkoły podstawowej i średniej, uzyskując w 1972 r. świadectwo maturalne. W tym samym roku wstąpił do Wyższego Seminarium Diecezjalnego w Przemyślu, kończąc go święceniami kapłańskimi w 1978 r., których udzielił mu biskup Ignacy Tokarczuk, ordynariusz przemyski. W 1985 roku podjął studia magisterskie w ATK w Warszawie z zakresu teologii moralnej, które ukończył tytułem magistra w zakresie teologii moralnej, a w 1993 r. obronił doktorat również na ATK.

Wydana pozycja naukowa pt.: *Działalność duszpastersko-społeczna arcybiskupa Ignacego Tokarczuka* składa się z 4 rozdziałów. W pierwszym rozdziale zostały przedstawione uwarunkowania życia rodzinnego i środowiska w którym się wychowywał i wzrastał arcybiskup Tokarczuk. Następnie zostały ukazane zostały uwarunkowania polityczno-społeczne jego życia i aktywności duszpastersko-dydaktyczno-naukowej, jak i uwarunkowania religijne. Do nich zaliczamy pastoralne wydarzenia związane z życiem Kościoła powszechnego i lokalnego. Treść drugiego rozdziału dotyczy kolejno: duszpasterstwa i administracji diecezją, budownictwa sakralnego, relacji do obrządku greckokatolickiego, nauczania i interpretacji działalności arcybiskupa. W trzecim rozdziale przedstawiono pastoralną działalność biskupa w Kościele powszechnym. Związana ona była z pracami na forum Kościoła w Polsce, relacji z Janem Pawłem II, polityką zagraniczną Kościoła. Ostatni rozdział ukazuje postawę biskupa Tokarczuka wobec państwa. W rozdziale tym widzimy politykę biskupa, jaką prowadził wobec ówczesnych władz, jak i zostało zaprezentowane jego stanowisko wobec demokratycznej opozycji.

Arcybiskup Ignacy Tokarczuk jest postacią o niezwykle bogatej osobowości. Dlatego nie dziwi fakt, że pojawiła się kolejna naukowa publikacja dotycząca jego życia oraz duszpastersko-społecznej działalności. Przedstawiona problematyka w w/w publikacji związana jest, owszem z historią, ale przede wszystkim z teologią i filozofią społeczną. Celem tej pracy jest ukazanie treści, zakresu i działalności pastoralno-politycznej arcybiskupa Tokarczuka. Tak podjęta problematyka nie miała do tej pory miejsca w piśmiennictwie, jeśli chodzi o osobę arcybiskupa. Przyjęta metoda to analiza dokumentów będących źródłem opracowań (por. s. 39). Analityczne podejście wydaje się być adekwatnym sposobem przedstawienia zadania badawczego.

Ks. dr hab. Andrzej Garbarz przedstawił niezwykle bogatą monografię, będącą dysertacją habilitacyjną, ważną dla nauki, jak i dla dalszych badań dotyczących osoby arcybiskupa Tokarczuka. Autor publikacji ukazał nam również wielopłaszczyznowy portret księdza, biskupa na tle minionej epoki, w której hierarcha przemyski, obchodzący ostatnio niezmiernie rzadki jubileusz 70-lecia święceń kapłańskich, zmagał się z codziennością żyjąc i duszpasterzując w systemie totalitarnym.

Ks. Adam Podolski

Ks. Andrzej M i ą s o, *Pedagogiczno-pastoralny model oddziaływania radia katolickiego w Polsce (studium z zakresu pedagogiki medialnej)*. Rzeszów 2008, ss. 274.

Autor niniejszej publikacji, ks. dr hab. Janusz Miąso, urodził się w Rzeszowie w 1968 r. Edukację na poziomie szkolnym zakończył egzaminem maturalnym